

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobkyně: **Bc. L. J.**, zastoupené JUDr. Rostislavem Puklem, advokátem se sídlem Svatoplukova 519, Veselí nad Moravou, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3/5, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2012, čj. JMK 121538/2012, sp. zn. S-JMK 121538/2012 OSP, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 9. 1. 2014, čj. 22 A 15/2013 - 53,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1) Krajský soud v Brně vydal dne 29. 11. 2013 rozsudek čj. 22 A 15/2013 - 39 (dále též „rozsudek krajského soudu“), jehož výrokem I. zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2012, čj. JMK 121538/2012, sp. zn. S-JMK 121538/2012 OSP pro vady řízení a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Výrokem II. rozsudku zavázal žalovaného k náhradě nákladů řízení.

2) Podáním ze dne 29. 12. 2013 požádal zástupce žalobkyně krajský soud o vydání opravného usnesení, neboť krajský soud zrušil pouze rozhodnutí žalovaného, avšak z odůvodnění vyplývá, že měl v úmyslu zrušit i rozhodnutí Městského úřadu v Kyjově, což soud opomněl uvést ve výroku rozsudku.

3) Usnesením ze dne 9. 1. 2014, čj. 22 A 15/2013 - 53 (dále jen „opravné usnesení“), Krajský soud v Brně opravil odůvodnění svého rozsudku krajského soudu tak, že pátý odstavec na straně 9 rozsudku zní: *„Vzhledem k tomu, že soud zrušil rozhodnutí správního orgánu druhého stupně z procesních důvodů, již nepřezkoumával ostatní žalobní námitky týkající se merita věci.“* Dalším výrokem opravného usnesení krajský soud zamítl návrhy žalobce ze dne 29. 12. 2013 a 5. 1. 2014 na vydání opravného usnesení.

4) Krajský soud uvedl v odůvodnění opravného usnesení, že na deváté straně rozsudku došlo ke zřejmé nesprávnosti v odůvodnění. V pátém odstavci bylo totiž uvedeno, že soud zrušil rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, ačkoli správně mělo být uvedeno v jednotném čísle, že zrušil (pouze) rozhodnutí správního orgánu druhého stupně. Krajský soud proto rozhodl o vydání opravného usnesení podle § 54 odst. 4 s. ř. s.

5) Návrh žalobkyně, aby soud opravil rovněž výrok rozsudku tak, že ruší i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, krajský soud zamítl. Oprava výroku nemůže spočívat v jeho náhradě výrokem odlišného znění, neboť důvodem opravy rozhodnutí podle § 54 odst. 4 s. ř. s. může být pouze zřejmá písařská či početní chyba (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, čj. 4 Ans 3/2006 – 123).

6) Soud zamítl i návrh uvedený v podání ze dne 5. 1. 2014, kterým zástupce žalobkyně požadoval na náhradě nákladů řízení částku 3000 Kč za převzetí zastoupení a seps návrhu na vydání opravného usnesení podle příslušných ustanovení advokátního tarifu. Zdůraznil, že návrh byl soudu doručen až dne 30. 12. 2013, tedy po rozhodnutí ve věci samé a zástupce žalobkyně v něm požadoval přiznat náklady řízení, které žalobkyni vznikly až po vydání rozsudku krajského soudu čj. 22 A 15/2013 - 39. Nebyl proto důvod měnit rozhodnutí o náhradě nákladů řízení obsažené v uvedeném rozsudku.

II.

7) Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti opravnému usnesení kasační stížnost. Krajský soud měl vyhovět jejímu návrhu na vydání opravného usnesení ze dne 29. 12. 2013 a současně jí přiznat náhradu nákladů řízení podle advokátního tarifu. Krajský soud opravil pouze pátý odstavec na deváté straně rozsudku, čímž učinil odůvodnění rozsudku ještě rozpornějším. Při zjišťování skutkové podstaty ve věci samé porušil správní orgán zákonná ustanovení o řízení takovým způsobem, že to významně ovlivnilo i zákonnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Krajský soud měl proto zrušit pro nezákonnost i prvostupňové správní rozhodnutí. Krajský soud takovou úvahu zopakoval i na jiných místech odůvodnění, nikoli jen ve sporném odstavci.

8) Krajský soud fakticky konstatoval, že prvostupňovým rozhodnutím nebyl porušen zákon, s čímž nelze souhlasit. Krajský soud uznal, že se ve správním řízení vyskytly vady mající vliv na zákonnost rozhodnutí, a sám na jejich základě zrušil rozhodnutí žalovaného. Není však zřejmé, proč ze stejného důvodu nezrušil i rozhodnutí orgánu prvního stupně. Soud totiž dospěl k jednoznačnému závěru, že oba správní orgány porušily ustanovení o řízení významným způsobem. Stěžovatelka taktéž požádala o náhradu nákladů řízení.

III.

9) Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

IV.

10) Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.). Nejprve posuzoval, zda je kasační stížnost přípustná. Vycházel přitom ze své ustálené judikatury, podle které je kasační stížnost proti opravnému usnesení podle § 54 odst. 4 s. ř. s. „přípustná, a to i v případě, že byl opravován výrok o náhradě nákladů řízení; předmětem přezkumu je však pouze splnění podmínek pro provedení opravy“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, sp. zn. 4 Ans 3/2006 (publ. pod č. 1177/2007 Sb. NSS). Kasační stížnost je tudíž přípustná.

11) Kasační stížnost není důvodná.

12) Stěžovatelka namítla, že krajský soud měl zrušit i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť i toto rozhodnutí vykazovalo stejně závažné vady jako zrušené druhostupňové rozhodnutí. S uvedenou námitkou se nelze ztotožnit. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu vyslovil v usnesení ze dne 28. 8. 2007, čj. 1 As 60/2006 - 106, že „domáhat se zrušení rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které předcházelo napadenému správnímu rozhodnutí, není procesním právem žalobce, jemuž by odpovídala povinnost soudu o takovém návrhu výrokem rozhodnout.“ Rozšířený senát v témže usnesení dále uvedl, že „krajský soud totiž „podle okolností může“ zrušit i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a má tedy možnost uvážit, zda v konkrétním případě není vhodnější zrušit nejenom rozhodnutí správního orgánu druhého stupně, ale také rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Jak je však patrné z dikce ustanovení § 78 odst. 3 s. ř. s., svěříje na rozdíl od ustanovení § 78 odst. 1 s. ř. s., které vymezuje důvody pro zrušení rozhodnutí žalobou přímo napadeného, posouzení důvodů pro zrušení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně do volné úvahy krajského soudu.“

13) Z výše citované judikatury vyplývá, že krajský soud nebyl povinen zrušit i prvostupňové rozhodnutí, byť by případně shledal procesní vady i v postupu správního orgánu prvního stupně.

14) Jak správně podotkl krajský soud, návrhu stěžovatelky nebylo možné vyhovět také z toho důvodu, že oprava výroku rozhodnutí nemohla spočívat v jeho náhradě výrokem odlišného znění. Důvodem opravy výroku rozhodnutí podle § 54 odst. 4 s. ř. s. totiž mohla být pouze zřejmá písařská či početní chyba (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, čj. 4 Ans 3/2006 - 123). Pokud by krajský soud vyhověl návrhu na opravu výroku ve věci samé, nepochybně by obsahově změnil původní výrok, neboť by došlo ke zrušení dalšího (prvostupňového) rozhodnutí. Takový postup není přípustný.

15) Stěžovatelka namítla, že jí krajský soud nepřiznal náhradu nákladů řízení za návrh na vydání opravného usnesení. Ani tato námitka není důvodná. Podle § 60 s. ř. s. platí, že „nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, soud mu přizná právo na náhradu poměrné části nákladů.“ Návrh stěžovatelky na vydání opravného usnesení nebyl co do návrhu na změnu výroku úspěšný, neboť mu soud v zásadě nevyhověl - s výjimkou opravy odůvodnění, kterou bylo možné provést i bez návrhu a opravného usnesení (§ odst. s. ř. s.).

16) S poukazem na shora uvedené důvody Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

17) Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 16. září 2014

JUDr. Jan Passer
předseda senátu